

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített ötödik tanács)

2024. június 5.*

„Közszolgálat – Tisztviselők – Díjazás – Családi támogatások – Eltartott gyermek után járó támogatás – Iskoláztatási támogatás – Egyes támogatások megszüntetéséről szóló határozatok – A biztosítás feltételei – A »tanulmányok befejezésének« fogalma – Egyenlő bánásmód – A megfelelő ügyintézés elve – Jogosulatlan kifizetések visszatérítése – A személyzeti szabályzat 85. cikkének első bekezdése – Felelősség”

A T-123/23. sz. ügyben,

VA (képviseli: N. de Montigny ügyvéd)

felperes

az **Európai Bizottság** (képviselik: T. Bohr és M. Brauhoff, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített ötödik tanács),

tagjai: S. Papasavvas elnök, J. Svenningsen, J. Laitenberger, J. Martín y Pérez de Nanclares és M. Stancu (előadó) bírák,

hivatalvezető: L. Ramette tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2024. január 23-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az EUMSZ 270. cikkben alapuló keresetében a felperes, VA egyrészt azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg az Európai Bizottság Személyi Juttatásokat Kezelő és Kifizető Hivatalának (PMO) 2022. május 11-i azon határozatát, amely 2021. július 1-jétől megszünteti a felperes azon jogát, hogy eltartott gyermek után járó támogatásban és iskoláztatási támogatásban, valamint az eltartott gyermek után járó támogatáshoz kapcsolódó adólevonásban részesüljön, továbbá a PMO 2022. június 13-i azon határozatát, amely az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának

* Az eljárás nyelve: francia.

(a továbbiakban: személyzeti szabályzat) 85. cikke alapján elrendeli e pénzbeli juttatások visszatérítését; a felperes másrészt azon kár megtérítését kéri, amely állítása szerint őt ennek következtében érte.

I. A jogvita előzményei

- 2 A felperes tisztviselő az Európai Unió Tanácsának Főtitkárságán.
- 3 A felperes lánya egyetemi tanulmányokat folytatott egy belga egyetemen. Nevezetesen, 2021. június 18-án letette tanulmányainak utolsó vizsgáját, majd 2021. július 2-án értesítést kapott arról, hogy vizsgái sikeresek voltak, 2021. augusztus 27-én pedig átvette a képzés sikeres elvégzését igazoló oklevelet. Az egyetemi tanév 2021. szeptember 13-án ért véget.
- 4 2021 szeptemberéig a felperes a lánya után a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 2. és 3. cikkében előírt, eltartott gyermek után járó támogatásban és iskoláztatási támogatásban részesült, továbbá járt neki az Európai Közösségeket illető adó alkalmazása feltételeinek és eljárásának megállapításáról szóló, 1968. február 29-i 260/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben (HL 1968. L 56., 8. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 33. o.) előírt, eltartott gyermek után járó támogatáshoz kapcsolódó adólevonás is (a továbbiakban együtt: a szóban forgó pénzbeli juttatások).
- 5 2021. szeptember 16-án a felperes a „Sysper 2” informatikai alkalmazáson keresztül benyújtotta a lánya tanulmányainak befejezéséről szóló nyilatkozatot, jelezve, hogy lányának utolsó vizsgájára 2021. június 18-án került sor.
- 6 Az Európai Bizottságnak – a Személyi Juttatásokat Kezelő és Kifizető Hivatalnak (PMO) – a kinevezésre jogosult hatóságra és a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóságra ruházott bizonyos hatáskörök gyakorlásával való megbízásáról szóló, 2019. május 13-i (EU) 2019/792 tanácsi határozat (HL 2019. L 129., 3. o.) értelmében a PMO feladata a Tanács Főtitkárságának személyi állományát megillető személyi pénzbeli juttatások – köztük a szóban forgó pénzbeli juttatások – igazgatása és kifizetése.
- 7 2021. szeptember 24-én a PMO tájékoztatta a felperest, hogy a 2021. szeptember 16-i nyilatkozatára tekintettel a szóban forgó pénzbeli juttatásokat 2021. július 1-jétől visszamenőleges hatállyal megszüntetik (a továbbiakban: 2021. szeptember 24-i határozat). E határozat azt is pontosította, hogy a személyzeti szabályzat 85. cikke alapján minden jogosulatlanul felvett összeget vissza kell téríteni, továbbá hogy a felperes külön feljegyzést fog kapni, amelyben tájékoztatják őt az említett, 2021. július 1-je óta jogosulatlanul felvett összegek visszatérítésének módjairól. A 2021. szeptember 24-i határozat 2 619,66 euró levonást tartalmazott a 2021. október havi illetményelszámolás terhére, amely levonás a 2021 júliusától szeptember-éig terjedő időszak (a továbbiakban: vitatott időszak) vonatkozásában a szóban forgó pénzbeli juttatások összegének felelt meg.
- 8 2022. január 3-án a felperes a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján ezen illetményelszámolással szemben panaszt nyújtott be (a továbbiakban: első panasz).

- 9 2022. május 5-i határozatával a kinevezésre jogosult hatóság megsemmisítette a 2021. szeptember 24-i határozatot, valamint az ezt követő, a 2021. októberi illetményelszámolásban megjelenő visszatérítetést, a felperes iratanyagát pedig visszaküldte az illetékes szervezeti egységnek a felperes ügyének újbóli vizsgálata céljából, azzal az indokkal, hogy a felperest ez utóbbi határozat meghozatala előtt nem hallgatták meg.
- 10 A 2022. május 5-i határozatot követően a PMO 3500 euró összegű likviditási előleget fizetett a felperesnek. Ez az összeg a szóban forgó pénzbeli juttatások négyhavi részletének felel meg.
- 11 2022. május 11-i határozatával a PMO megerősítette a szóban forgó pénzbeli juttatások 2021. július 1-jétől visszamenőleges hatályú megszüntetését (a továbbiakban: első megtámadott határozat), ezzel együtt tájékoztatva a felperest, hogy e juttatások felülvizsgálhatók, amennyiben a felperes hivatalos igazolást tud benyújtani arról, hogy lánya „utolsó vizsgájára, szakdolgozatának benyújtására és/vagy védésére” 2021 júniusa után került sor, továbbá hogy a felperes e határozat kézhezvételétől számított tizenöt napon belül benyújthatja észrevételeit. A PMO ezenkívül jelezte a felperesnek, hogy a személyzeti szabályzat 85. cikke alapján minden jogosulatlanul felvett összeget vissza kell téríteni, továbbá hogy a felperes részére külön feljegyzést fognak küldeni annak érdekében, hogy tájékoztassák őt a 2021. július 1-je óta jogosulatlanul felvett összegek visszatérítésének módjairól.
- 12 2022. június 13-án a felperes a személyzeti szabályzat 85. cikke alapján visszatérítetési feljegyzést kapott (a továbbiakban: második megtámadott határozat). E határozatban az szerepelt, hogy a felperes által fizetendő teljes összeg 3500 euró, továbbá hogy ezt az összeget 2022 augusztusától kezdve háromhavi részletben kell visszatéríteni, és hogy ugyanezen határozat kézhezvételétől számítva tizenöt nap áll a felperes rendelkezésére észrevételeinek megtételére.
- 13 E határozatot követően a felperes, a jogi képviselője és a PMO között elektronikus levélváltásra került sor, amelynek célja az első és a második megtámadott határozat (a továbbiakban együtt: megtámadott határozatok) tartalmának tisztázása volt.
- 14 Különösen, a 2022. június 22-i elektronikus levelében a PMO arról tájékoztatta a felperest, hogy mivel a lánya 2021 júniusában az első vizsgaidőszakban sikeresen teljesítette vizsgáit, a felperes 2021 júliusától már nem jogosult a szóban forgó pénzbeli juttatásokra. A PMO ezenkívül hangsúlyozta, hogy a felperes nem nyújtott be más olyan dokumentumokat, amelyek igazolhatnák, hogy a lánya 2021. június 30. után is folytatta egyetemi tanulmányait. A 3500 euró visszatérítetését illetően a PMO többek között pontosította, hogy a felperes a szóban forgó pénzbeli juttatásokból tévesen négyhavi részletben részesült három helyett (lásd a fenti 10. pontot).
- 15 2022. augusztus 9-én a felperes a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt nyújtott be a megtámadott határozatokkal szemben (a továbbiakban: második panasz), amelyben az első panasz keretében felmerült ügyvédi költségek megtérítését is kérte.
- 16 E panaszt a kinevezésre jogosult hatóság a 2022. december 9-i határozatával elutasította.

II. A felek kérelmei

- 17 A felperes lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatokat;
 - kötelezze a Bizottságot 2 441,84 euró kártérítés megfizetésére;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 18 A tárgyaláson a felperes pontosította, hogy a második megtámadott határozat megsemmisítését csak 2 619,66 euró erejéig kéri – amely összeg a szóban forgó pénzbeli juttatások összegének felel meg –, nem pedig 3500 euró erejéig, amit rögzítettek a tárgyalásról készült jegyzőkönyvben.
- 19 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

A. A megsemmisítés iránti kérelmekről

- 20 A felperes a megsemmisítés iránti kérelmeinek alátámasztása érdekében öt jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első három az első megtámadott határozat ellen, a másik kettő pedig a második megtámadott határozat ellen irányul.

1. Az első megtámadott határozattal szemben felhozott jogalapokról

- 21 E jogalapok közül az első lényegében a személyzeti szabályzat VII. melléklete 2. és 3. cikkének megsértésén, a második az egyenlő bánásmód elvének megsértésén, a harmadik pedig a jogbiztonság elvének és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésén alapul.

a) Az első, a személyzeti szabályzat VII. melléklete 2. és 3. cikkének megsértésére alapított jogalapról

- 22 Első jogalapjában a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 2. és 3. cikkét (a továbbiakban: szóban forgó rendelkezések), amikor úgy ítélte meg, hogy a lánya 2021. június 18-án, vagyis utolsó vizsgájának időpontjában befejezte egyetemi tanulmányait, ennél fogva pedig a felperes a vitatott időszak vonatkozásában már nem jogosult a szóban forgó pénzbeli juttatásokra. A felperes álláspontja szerint lánya tanulmányai befejezésének azon időpontja, amikor a jelen ügyben meg kell szüntetni a szóban forgó pénzbeli juttatások nyújtását, nem más, mint az egyetemi tanév vége, vagyis 2021. szeptember 13., vagy legalábbis az az időpont, amikor a lánya megkapta a képzés sikeres elvégzését igazoló oklevelet, vagyis 2021. augusztus 27.

- 23 Másodlagosan, a felperes úgy véli, hogy a tanulmányok befejezésének időpontjaként legkorábban azt az időpontot lehet figyelembe venni, amikor a gyermek tudomást szerez a vizsgák eredményeiről, vagyis a jelen esetben 2021. július 2-át, mivel a gyermek ettől az időponttól ismeri az utolsó egyetemi évének kimenetelét, és ekkor kezdhet állást keresni.
- 24 A Bizottság vitatja a felperes érveit.
- 25 Először is, a Bizottság a fentiekkel szemben előadja, hogy mivel a szóban forgó rendelkezések pénzbeli ellátásokra jogosítanak fel, e rendelkezéseket szigorúan kell értelmezni. A Bizottság hozzáteszi, hogy a szóban forgó pénzbeli juttatások az iskolai vagy szakképzés tényleges folyamatosságától, valamint valamely oktatási intézmény rendszeres és teljes időben történő látogatásától függenek. Másodszor, az európai uniós bíróságok ítéleteiből, így különösen az 1991. november 21-i Costacurta kontra Bizottság ítéletből (C-145/90 P, EU:C:1991:435) és a 2018. szeptember 19-i HD kontra Parlament ítéletből (T-604/16, nem tették közzé, EU:T:2018:562) kitűnik, hogy a szóban forgó pénzbeli juttatásokat hónapról hónapra kell értékelni, és azokat meg kell szüntetni akkor, amikor az eltartott gyermek már nem látogatja rendszeresen és teljes időben a felsőoktatási intézményt. Ezenkívül az a gyermek, aki már nem látogatja ezt az intézményt, már dolgozni is tud, jövedelemmel is rendelkezhet, ezáltal pedig ténylegesen gondoskodhat a szükségleteiről. Harmadszor, a Bizottság emlékeztet arra, hogy az iskoláztatási támogatás nyújtására vonatkozó általános végrehajtási rendelkezések megállapításáról szóló, 2013. december 16-i határozatának 6. cikke különbséget tesz a tanév végén fennálló iskolai szünetek és az azon utolsó tanévet követő iskolai szünetek között, amelynek végén a gyermek befejezi tanulmányait. Negyedszer, a felperes nem bizonyította, hogy lányától az egyetemi oklevelének hiányában megtagadták volna az egy bizonyos munkakörbe történő bejutást, vagy hogy nem talált volna megfelelő állást. Ötödször, a „tanulmányok befejezésének” fogalma önálló fogalom, és annak olyan egységes értelmezést kell tulajdonítani, amely minden olyan tagállamban irányadó, ahol a személyi állomány tagjainak gyermekei tanulmányaikat folytatják. Hatodszor, a felperesnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 52. cikkének állítólagos megsértésére vonatkozó érve semmilyen módon nem bizonyított.
- 26 Végül, ami a másodlagos érvet illeti, a Bizottság azt állítja, hogy a vizsgák eredményeiről való tudomásszerzés időpontja sem fogadható el, mivel az utolsó vizsgát követően a hallgatók már nem folytatják a kurzusokat, tehát nem látogatják rendszeresen és teljes időben a felsőoktatási intézményt.
- 27 A Törvényszék kiemeli, hogy az első jogalappal a felperes a szóban forgó rendelkezések általt történő megsértésére hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen értelmezte a „tanulmányok befejezésére” vonatkozó azon feltételt, amely a szóban forgó pénzbeli juttatások megszűnését eredményezi.
- 28 A felek különösen abban nem értenek egyet, hogy e feltétel mely időpontban teljesül, vagyis az utolsó egyetemi vizsga letételének időpontjában, a záróvizsgák eredményéről való tudomásszerzéskor, a képzés sikeres elvégzését igazoló oklevél kiállításakor vagy az egyetemi tanév végén. A jelen ügyben e négy időpont 2021 júniusa és szeptembere közé esik.
- 29 Előljáróban fel kell idézni azokat a feltételeket, amelyek a szóban forgó pénzbeli juttatásokra, nevezetesen az eltartott gyermek után járó támogatásra és az iskoláztatási támogatásra jogosítanak, valamint fel kell idézni az e két támogatás közötti kapcsolatot.

30 Az eltartott gyermek után járó támogatást illetően a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tisztviselő az alábbi (2) és (3) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelően minden eltartott gyermeke után havi [...] támogatást kap.

[...]

(3) A támogatást a következő esetekben kell biztosítani:

a) 18 éven aluli gyermekek esetén automatikusan;

b) 18 és 21 év közötti, oktatásban vagy szakképzésben részt vevő gyermekek esetén a tisztviselő bizonyítékokkal alátámasztott kérelmére.

[...]”

31 Az iskoláztatási támogatást illetően a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az általános végrehajtási rendelkezésekben megállapított feltételekre is figyelemmel, a tisztviselő a neki felszámított tényleges iskoláztatási költségeknek megfelelő iskoláztatási támogatásban részesül legfeljebb havi [...] összegben az e melléklet 2. cikkének (2) bekezdése szerinti minden, legalább ötéves eltartott gyermek után, aki rendszeres nappali tagozatos általános vagy középiskolai képzésben vesz részt egy tandíj köteles intézményben vagy egy felsőoktatási intézményben. [...]

Az e támogatásra való jogosultság azon hónap első napján kezdődik, amelyben a gyermek általános iskolai tanulmányait megkezd, és vagy azon hónap utolsó napján fejeződik be, amelyben a gyermek befejezi tanulmányait, vagy azon hónap utolsó napján, amelyben a gyermek betölti a 26. életévét, a kettő közül a korábbi időpontban. [...]

32 E rendelkezésekből kitűnik, hogy az iskoláztatási támogatás az eltartott gyermek után nyújtott támogatásnak csupán velejárója, mivel az előbbi nem nyújtható, ha az utóbbi nyújtásának feltételei előzetesen nem teljesülnek. Annak kimondásával ugyanis, hogy az iskoláztatási támogatást „az [említett] melléklet 2. cikkének (2) bekezdése szerinti minden, legalább ötéves eltartott gyermek után” folyósítják, a jogalkotó az e támogatásra való jogosultságot az eltartott gyermek után járó támogatás nyújtásához előírt feltételek előzetes betartásától kívánta függővé tenni. Másként fogalmazva, az iskoláztatási támogatás csak akkor folyósítható, ha a tisztviselőnek legalább ötéves eltartott gyermeke van, aki után ilyen támogatásban részesül.

33 Az iskoláztatási támogatáshoz való jog ezenkívül egy második együttes feltétel teljesülésétől függ, amely arra vonatkozik, hogy e gyermeknek rendszeresen és teljes időben látogatnia kell valamely oktatási intézményt.

34 Mivel az iskoláztatási támogatást – mint azt a fenti 32. pont is pontosítja – csak akkor lehet nyújtani, ha az eltartott gyermek után járó támogatás nyújtásának feltételei előzetesen teljesülnek, ebből az következik, hogy az oktatási intézmény rendszeres és teljes idejű látogatására

vonatkozó feltételt (a továbbiakban: látogatási feltétel) második lépésben kell értékelni, miután megállapítást nyert, hogy az a gyermek, akire tekintettel az iskoláztatási támogatást kéri, a tisztviselő eltartottja.

- 35 E megfontolásokra tekintettel a Törvényszék első lépésben azt fogja elemezni, hogy a vitatott időszakban teljesültek-e az eltartott gyermek után járó támogatás nyújtásának feltételei, második lépésben pedig azt, hogy a felperes lánya megfelelt-e az iskoláztatási támogatásra való jogosultság vonatkozásában a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének (1) bekezdésében előírt látogatási feltételnek is.

1) Az eltartott gyermek után járó támogatás nyújtása feltételeinek a vitatott időszakban való tiszteletben tartásáról

- 36 Emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ügghöz hasonló esetben, amikor a gyermek egyetemi tanulmányokat folytat, az eltartott gyermek után járó támogatáshoz való jog három feltétel teljesülésétől függ, nevezetesen attól, hogy a tisztviselőnek ténylegesen el kell tartania a gyermekét, továbbá attól, hogy e gyermeknek 18 és 26 év közötti életkorúnak kell lennie, valamint attól, hogy iskolai vagy szakképzésben kell részt vennie (lásd ebben az értelemben: 2021. november 17-i KR kontra Bizottság ítélet, T-408/20, nem tették közzé, EU:T:2021:788, 24. pont).
- 37 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem vitatja az első és a második feltételt, valamint azon képzés „iskolai” jellegét, amelyre a felperes lánya be volt iratkozva. Ezzel szemben az iskolai képzés folytatására vonatkozó harmadik feltétel a Bizottság szerint hiányzik, mivel a felperes lánya 2021. június 18., vagyis az utolsó vizsgája óta már nem részesült ilyen képzésben.
- 38 E tekintetben meg kell állapítani, hogy egy „képzés” több szakaszból áll, mint például a tanulmányi programban előírt kurzusokon és az e kurzusokra vonatkozó vizsgákon való részvételből, e kurzusok értékeléséből, az utolsó vizsgákat követően pedig a képzés sikeres elvégzését igazoló végleges eredményeknek a szóban forgó képzést nyújtó oktatási intézmény általi rendelkezésre bocsátásából. E szakaszok egymástól elválaszthatatlanok, mivel a vizsgákon való részvétel teszi lehetővé annak értékelését, hogy a hallgató elsajátította-e a megtartott kurzusok keretében átadott készségeket és ismereteket.
- 39 Márpedig, mivel a hallgató csak az összes vizsga letétele után és azt követően szerezhet tudomást a képzésének sikerességéről, hogy az oktatási intézmény a rendelkezésére bocsátotta e vizsgák eredményeit, a végleges eredmények rendelkezésre állását követően kell úgy tekinteni, hogy a hallgató a személyzeti szabályzat VII. melléklete 2. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében már nem vesz részt valamely képzésben.
- 40 Így a Bizottság állításával ellentétben az iskolai vagy szakmai képzésben részesülő 18 és 26 év közötti gyermek nem addig az időpontig marad a tisztviselő eltartottja, amikor e gyermek leteszi az utolsó vizsgáját, hanem addig az időpontig, amikor a végleges eredményeket az oktatási intézmény a rendelkezésre bocsátja.
- 41 Ez az értelmezés egyébiránt megfelel a 2002. április 17-i Sada kontra Bizottság ítéletből (T-325/00, EU:T:2002:101, 37. pont) eredő ítélkezési gyakorlatnak, amely szerint az uniós jog pénzbeli ellátásokra jogosító rendelkezéseit szigorúan kell értelmezni, valamint az 1991. november 21-i Costacurta kontra Bizottság ítéletből (C-145/90 P, EU:C:1991:435, 6. pont) és a 2018. szeptember 19-i HD kontra Parlament ítéletből (T-604/16, nem tették közzé, EU:T:2018:562,

133. pont) eredő ítélkezési gyakorlatnak, amely szerint a szóban forgó pénzbeli juttatások havi jellege miatt azt a kérdést, hogy teljesülnek-e azok nyújtásának feltételei, hónapról hónapra kell értékelni.

- 42 Mivel ugyanis az eltartott gyermek után járó támogatás havonta folyósított támogatás, a 18. és 26. év közötti gyermekek esetében pedig azt „bizonyítékokkal alátámasztott kérelem” alapján folyósítják, a tisztviselő feladata tájékoztatni az adminisztrációt gyermeke tanulmányainak befejezéséről, késedelem nélkül bejelentve azt az időpontot, amikor a végleges eredményeket az oktatási intézmény rendelkezésre bocsátotta, annak érdekében, hogy az adminisztráció haladéktalanul megszüntethesse e támogatás folyósítását.
- 43 A jelen ügyben mind a keresetlevél A.9. mellékletéből – amely a képzés sikeres elvégzését igazoló azon oklevelet tartalmazza, amelyet 2021. augusztus 27-én állított ki az az egyetem, amelyre a felperes lánya be volt iratkozva –, mind pedig ugyanezen egyetem jogi szolgálatának a felperes által a 2023. december 7-i pervezető intézkedés keretében benyújtott e-mailjéből kitűnik, hogy a végleges eredményeket az egyetem már 2021. július 2-án rendelkezésre bocsátotta, amely időpontban a felperes lánya egyébként már letölthette a képzés sikeres elvégzését igazoló oklevelet. Következésképpen a fenti 38–40. pontban kifejtett megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a végleges eredmények oktatási intézmény általi rendelkezésre bocsátásának időpontját követő hónaptól, vagyis 2021 augusztusától a felperes lányát már nem lehetett eltartottnak tekinteni, a felperes pedig már nem volt jogosult az eltartott gyermek után járó támogatásra.
- 44 A fentiekből következik, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor 2021 júliusa vonatkozásában megtagadta a felperestől az eltartott gyermek után járó támogatást. Ezzel szemben megalapozottan tagadta meg e támogatást 2021 augusztusa és szeptembere vonatkozásában.
- 45 E megtagadást nem kérdőjelezheti meg a felperes által annak bizonyítása érdekében felhozott többi érv sem, hogy 2021 augusztusa és szeptembere vonatkozásában is jogosult volt az eltartott gyermek után járó támogatásra. Először is, amennyiben a felperes azt állítja, hogy a lánya által látogatott egyetem, valamint a belga hatóságok szerint a lánya 2021. szeptember végéig hallgatónak minősült, a Bizottsághoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy a szóban forgó rendelkezéseket önállóan kell értelmezni. Márpedig, mint az a fenti 38–40. pontban megállapításra került, a személyzeti szabályzat VII. melléklete 2. cikke (3) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a gyermeket attól az időponttól kezdve kell úgy tekinteni, hogy e rendelkezés értelmében már nem részesül „képzésben”, amikor az oktatási intézmény rendelkezésre bocsátotta a végleges eredményeket. Így teljes mértékben lehetséges, hogy a gyermek az egyetemi tanév vége előtt befejezze tanulmányait, még akkor is, ha az egyetem szerint vagy az egyetem székhelye szerinti állam jogszabályai értelmében a gyermeknek e tanév végéig még fennmaradhat a hallgatói jogviszonya.
- 46 Másodszor, az az állítás, amely szerint bizonyos szakmák megkezdéséhez birtokában kell lenni az egyetemi oklevélnek, egyáltalán nem megalapozott, mindenekelőtt pedig a jelen kereset tárgyát képező állításokkal ellentétesnek tűnik. Meg kell állapítani ugyanis, hogy jöllehet ezt az oklevelet 2021. október 8-án átadták a felperes lányának (lásd a keresetlevél 12. pontját), a felperes nem állítja, hogy 2021 októbere vonatkozásában is jogosult lett volna a szóban forgó pénzbeli juttatásokra. Egyébiránt a felperes a keresetlevél 93. pontjában azt állítja, hogy lánya 2021. október 1-jétől, vagyis egy héttel az oklevél átadása előtt munkát talált.

47 Harmadszor, ami a felperes által a válaszban felhozott azon állítást illeti, amely szerint a szóban forgó rendelkezések Bizottság általi értelmezése ellentétes az Alapjogi Charta 52. cikkével és az egyenlő bánásmód elvével, meg kell állapítani, hogy egyrészt, ez az állítás nincs semmilyen módon kifejtve és érvekkel alátámasztva, másrészt és mindenesetre pedig a felperes a második jogalap keretében is felhozott egy hasonló, az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított érvet, amelynek elemzésére az alábbiakban kerül sor.

2) A személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének (1) bekezdésében előírt látogatási feltételnek a vitatott időszakban való tiszteletben tartásáról

48 Mindjárt az elején ki kell emelni, hogy mivel a felperes 2021 augusztusa és szeptembere vonatkozásában nem jogosult eltartott gyermek után járó támogatásra (lásd a fenti 44. pontot), a felperes e hónapok vonatkozásában – mint az kitűnik a fenti 32. pontból – nem igényelhet iskoláztatási támogatást sem.

49 Következésképpen a Bizottság nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor 2021 augusztusa és szeptembere vonatkozásában megtagadta a felperestől az iskoláztatási támogatást is.

50 A továbbiakat illetően azt kell elemezni – mint azt a fenti 35. pont is előírta –, hogy a látogatási feltétel 2021 júliusa vonatkozásában teljesült-e.

51 A Bizottság szerint lényegében ez a feltétel már nem teljesül, ha a gyermek leteszi az utolsó vizsgát, mivel ettől az időponttól kezdve munkát találhat, és gondoskodni tud szükségleteiről. Ez az értelmezés az eltartott gyermek után járó támogatáshoz hasonlóan abból az előfeltevésből indul ki, hogy a gyermek az utolsó vizsgájának letételét követően befejezi tanulmányait.

52 Az ilyen megközelítés azonban téves.

53 Mint az ugyanis a fenti 38–40. pontban az eltartott gyermek után járó támogatás nyújtása feltételeinek elemzése keretében megállapításra került, a tanulmányok befejezése ahhoz az időponthoz köthető, amikor az oktatási intézmény a végleges eredményeket rendelkezésre bocsátotta.

54 Így az eltartott gyermek után járó támogatás tárgyában a fenti 38–44. pontban kifejtett megfontolásokat át kell ültetni az iskoláztatási támogatás nyújtása vonatkozásában a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének (1) bekezdésében előírt látogatási feltétel elemzésére.

55 Ebből következik, hogy a tisztviselő gyermekét a végleges eredmények oktatási intézmény általi rendelkezésre bocsátásának időpontjától kezdve kell úgy tekinteni, hogy a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének (1) bekezdése értelmében már nem látogat rendszeresen és teljes időben valamely oktatási intézményt.

56 Márpedig, mivel a jelen ügyben a végleges eredményeket már 2021. július 2-án rendelkezésre bocsátották, amikor a felperes lánya egyébként már letölthette a képzés sikeres elvégzését igazoló oklevelet, meg kell állapítani, hogy ezen időpontig a felperes lányát úgy kellett tekinteni, mint aki rendszeresen és teljes időben látogatja a képzését biztosító oktatási intézményt, vagyis a felperes 2021 júliusa vonatkozásában jogosult volt iskoláztatási támogatásra.

57 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor 2021 júliusa vonatkozásában megtagadta a felperestől az iskoláztatási támogatás nyújtását.

- 58 A fenti megfontolásokra tekintettel az első megtámadott határozatot meg kell semmisíteni abban a részében, amelyben az 2021 júliusa vonatkozásában megtagadja a felperestől a szóban forgó pénzbeli juttatásokat.
- 59 Ezek után azt kell meghatározni, hogy az első megtámadott határozattal szemben felhozott többi jogalap ugyanezen határozat megsemmisítését eredményezheti-e abban a részében is, amelyben az 2021 augusztusa és szeptembere vonatkozásában megtagadja a felperessel szemben a szóban forgó pénzbeli juttatásokat.

b) A második, az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított jogalapról

- 60 A felperes lényegében azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét, mivel a felperes hátrányos megkülönböztetésben részesül egy olyan tisztviselőhöz képest, akinek gyermeke a vizsgák második fordulóját követően fejezi be a tanulmányokat.
- 61 A Bizottság vitatja a felperes érveit.
- 62 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az egyenlő bánásmód elve megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérő módon, és hogy a különböző helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, hacsak ez a bánásmód objektíve nem igazolt. Konkrétabban, az egyenlő bánásmód elve megsértése fennállásának meghatározása érdekében a helyzetek összehasonlítható jellegére vonatkozó követelményt az e helyzeteket jellemző tényezők összességére tekintettel kell értékelni. (lásd ebben az értelemben: 2022. március 8-i Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld [Közvetlen hatály] ítélet, C-205/20, EU:C:2022:168, 54. és 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 63 Márpedig meg kell állapítani, hogy annak a hallgatónak a helyzete, aki a vizsgák első fordulóján sikeresen leteszi a vizsgáit, eltér azon hallgató helyzetétől, akinek a vizsgák második fordulóján is meg kell jelennie, vállalva annak lehetőségét, hogy vizsgája ismét sikertelen lesz, ennél fogva pedig nem fogja ugyanazon egyetemi tanévben befejezni tanulmányait. Az első esetben ugyanis úgy tekinthető, hogy a hallgató már befejezte képzését, míg a második esetben a hallgató folytatni fogja a képzést, és újabb vizsgáknak kell majd alávetnie magát, mielőtt be tudná fejezni tanulmányait.
- 64 Következésképpen a felperes helyzetét – akinek a lánya már 2021. július 2-án megtekinthette a végleges eredményeket (lásd a fenti 43. pontot) – nem lehet érvényesen egy olyan tisztviselő helyzetével azonosnak tekinteni, akinek a gyermeke 2021. július 2. után még kénytelen volt a vizsgák második fordulóján is részt venni.
- 65 Ezért a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

c) A harmadik, a jogbiztonság elvének megsértésére és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított jogalapról

- 66 A jogbiztonság elvének állítólagos megsértését illetően a felperes azzal érvel, hogy a szóban forgó rendelkezések Bizottság általi értelmezése jogbizonytalanságot teremt, mivel hivatalból a szóban forgó pénzbeli juttatások visszamenőleges hatályú visszatéríttetését vonja maga után. A tisztviselő ugyanis gyermeke utolsó vizsgájának letételekor nem tudhatja, hogy a gyermek sikeresen teljesíteni fogja-e az első vizsgákat, vagy sem, mivel az eredményeket csak később közlik.

- 67 A megfelelő ügyintézés elvének állítólagos megsértését illetően a felperes azt állítja, hogy iratanyagát zavarosan kezelték, mivel a Bizottság az első megtámadott határozatban ugyanolyan álláspontot alakított ki, mint a 2021. szeptember 24-i határozatban, amelyet azonban megsemmisítettek. E tekintetben a felperes pontosítja, hogy a Bizottság nem hivatkozhat arra, hogy mivel az első panasznak helyt adó határozat nem okozott sérelmet a felperesnek, a Bizottság azt nem volt köteles megindokolni. E zavar következtében a felperes kénytelen volt második panaszt benyújtani, amely ugyanarra a tárgyra vonatkozik, mint az első.
- 68 A Bizottság vitatja ezeket az érveket.
- 69 Ami először is a jogbiztonság elvének megsértésére alapított kifogást illeti, meg kell állapítani, hogy e kifogás arra a helyzetre vonatkozik, amikor egy olyan tisztviselő, aki gyermeke tanulmányainak befejezését akkor jelenti be, amikor tudomást szerez gyermekének eredményeiről, a személyzeti szabályzat 85. cikke alapján visszamenőleges hatályú visszatérítéssel szembesülhet, mint az a jelen ügyben is így történt volna, ha a felperes 2021. július 2-át jelentette volna be a tanulmányok befejezésének időpontjaként. Márpedig, mivel a jogbiztonság elvének megsértése – még ha azt megalapozottnak is feltételezzük – a jelen ügyben csak 2021 júliusa tekintetében vonná maga után a megtámadott határozat megsemmisítését, 2021 augusztusa és szeptembere tekintetében nem (lásd a fenti 59. pontot), a jelen kifogást mint hatástalant el kell utasítani (lásd ebben az értelemben: 2022. június 1-jei Cristescu kontra Bizottság ítélet, T-754/20, nem tették közzé, EU:T:2022:316, 171. pont).
- 70 Ami másodszor a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított kifogást illeti, mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy amennyiben a felperes az első panasznak helyt adó határozat indokolásának állítólagos hiányára és az ügyének állítólagos nem megfelelő kezelésére hivatkozik, amely miatt az első panasz megszövegezése érdekében kénytelen volt ügyvédi segítséget igénybe venni, ezek az érvek szintén hatástalanok, mivel azok a 2021. szeptember 24-i határozat jogszerűségére vonatkoznak, amely azonban a jelen keresetnek nem képezi tárgyát.
- 71 Továbbá az a tény, hogy az adminisztráció a meghallgatáshoz való jog megsértése miatti megsemmisítést követően az ügy érdemét illetően olyan megoldást alakít ki, amely azonos az előzővel, nem ellentétes a megfelelő ügyintézés elvével, mivel az ilyen jogsértés csak azt jelenti, hogy a közigazgatási eljárást a jogellenesség által érintett szakasztól újra le kell folytatni, nem pedig szükségszerűen azt, hogy ezen eljárás eredménye eltérő legyen.
- 72 Végül és mindenesetre, mint azt a Bizottság is helyesen állítja, a felperes nem bizonyítja, hogy a megfelelő ügyintézés elvének állítólagos megsértése olyan hatással lett volna az első megtámadott határozat megalapozottságára, amely annak megsemmisítését vonná maga után.
- 73 A jelen jogalapot tehát mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 74 A fentiek összességére tekintettel az első megtámadott határozatot meg kell semmisíteni abban a részében, amelyben az 2021 júliusa vonatkozásában megtagadja a felperestől a szóban forgó pénzbeli juttatásokat.

2. A második megtámadott határozattal szemben felhozott jogalapokról

- 75 E jogalapok közül az első lényegében a felperes szóban forgó pénzbeli juttatásokhoz való jogának megsértésén, a második pedig a személyzeti szabályzat 85. cikkének megsértésén alapul.

a) Az első, a felperes szóban forgó pénzbeli juttatásokhoz való jogának megsértésére alapított jogalapról

- 76 A felperes azt állítja, hogy mivel a második megtámadott határozat az első megtámadott határozaton alapul, amely az első megtámadott határozattal szemben felhozott első három jogalap keretében kifejtett okok miatt jogellenes, e második határozatot is meg kell semmisíteni.
- 77 A Bizottság ezzel szemben azt állítja, hogy mivel az első megtámadott határozat jogszerű, a második megtámadott határozatot nem kell megsemmisíteni.
- 78 Mivel a Törvényszék a fenti 74. pontban megállapította, hogy az első megtámadott határozatot meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben az 2021 júliusa vonatkozásában megtagadja a felperestől a szóban forgó pénzbeli juttatásokat, ugyanez vonatkozik a második megtámadott határozatra is. Mivel ugyanis ez a havi részlet – mint az kitűnik az első megtámadott határozat ellen irányuló első jogalap elemzéséből – nem minősül a személyzeti szabályzat 85. cikke értelmében véve „túlfizetettnek”, ebből az következik, hogy a második megtámadott határozatot meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben az a szóban forgó, 2021 júliusára vonatkozó pénzbeli juttatásokat érinti.
- 79 Ezek után azt kell meghatározni, hogy a második megtámadott határozat ellen irányuló második jogalap eredményezheti-e ugyanezen határozatnak a szóban forgó, 2021 augusztusára és szeptemberére vonatkozó pénzbeli juttatásokra vonatkozó részében történő megsemmisítését is.

b) A második, a személyzeti szabályzat 85. cikkének megsértésére alapított jogalapról

- 80 A felperes azt állítja, hogy határozottan meg volt győződve arról, hogy 2021 szeptemberéig megkaphatja a szóban forgó pénzbeli juttatásokat, többek között egyrészt amiatt, hogy nem létezik a PMO gyakorlatát megerősítő rendelkezés vagy ítélkezési gyakorlat, másrészt pedig amiatt, hogy az adminisztráció a 2021. szeptember 24-i határozat „megsemmisítéseképpen” folyósított számára 3500 eurót. Ezenkívül a Bizottság nem bizonyította sem azt, hogy a felperesnek ténylegesen tudomása lett volna a szóban forgó pénzbeli juttatások folyósításának szabálytalanságáról, sem azt, hogy e szabálytalanság nyilvánvalóan olyan volt, hogy azt a felperesnek nem lehetett figyelmen kívül hagynia.
- 81 A Bizottság vitatja a felperes érveit.
- 82 A személyzeti szabályzat 85. cikke akként rendelkezik, hogy „[m]inden túlfizetett összeget vissza kell téríteni, amennyiben az átvevő tudatában volt annak, hogy a kifizetésnek nem volt jogos indoka, vagy amennyiben a túlfizetés ténye nyilvánvalóan olyan, hogy azt nem lehetett figyelmen kívül hagyni”. E jogforrásból következik, hogy ahhoz, hogy a jogalap nélkül kifizetett összeg visszakövetelhető legyen, bizonyítani kell, hogy a kedvezményezettnek ténylegesen tudomása volt a kifizetés szabálytalanságáról, vagy hogy a kifizetés szabálytalansága nyilvánvalóan olyan volt, hogy azt a kedvezményezettnek nem lehetett figyelmen kívül hagynia (lásd: 2018. június 14-i Spagnolli és társai kontra Bizottság ítélet, T-568/16 és T-599/16, EU:T:2018:347, 145. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 83 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy – mint az kitűnik a második panaszt elutasító határozatból, és mint azt a Bizottság a tárgyaláson pontosította – a kinevezésre jogosult hatóság a második megtámadott határozatot a személyzeti szabályzat 85. cikkében foglalt második esetre kívánta alapítani.

- 84 Így a Törvényszék az elemzésében annak vizsgálatára fog szorítkozni, hogy a Bizottság megállapíthatta-e, hogy a kifizetés szabálytalansága nyilvánvalóan olyan volt, hogy azt a felperesnek nem lehetett figyelmen kívül hagynia.
- 85 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a személyzeti szabályzat 85. cikkének első bekezdése értelmében a kifizetés szabálytalanságát jellemző „nyilvánvalóan olyan” kifejezés nem jelenti azt, hogy a jogalap nélküli kifizetés kedvezményezettje mentesül az átgondolásra vagy ellenőrzésre irányuló mindenféle erőfeszítés alól. Ellenkezőleg, e visszatérítésnek eleget kell tenni, amennyiben olyan hibáról van szó, amely nem kerülheti el az általában elvárható gondosságot tanúsító tisztviselő figyelmét, akiről feltételezhető, hogy ismeri az illetményére vonatkozó szabályokat (lásd: 2019. június 18-i Quadri di Cardano kontra Bizottság ítélet, T-828/17, nem tették közzé, EU:T:2019:422, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 86 Ezenkívül nem szükséges, hogy az érintett tisztviselő a rá háruló gondossági kötelezettség gyakorlása során képes legyen pontosan meghatározni az adminisztráció által elkövetett hiba terjedelmét. E tekintetben elegendő, ha kételyei támadnak a szóban forgó kifizetések megalapozottságával kapcsolatban ahhoz, hogy köteles legyen jelezni e kételyeket az adminisztrációnál annak érdekében, hogy az elvégezhesse a szükséges ellenőrzéseket (lásd: 2019. június 18-i Quadri di Cardano kontra Bizottság ítélet, T-828/17, nem tették közzé, EU:T:2019:422, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 87 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy – mint az kitűnik a fenti 43. pontból – a felperes lánya által végzett képzés végleges eredményeit az oktatási intézmény már 2021. július 2-án rendelkezésre bocsátotta, amely időpontban a felperes lánya egyébként már letölthette a képzés sikeres elvégzését igazoló oklevelet. Ezenkívül a Törvényszék rendelkezésére álló iratanyagból nem tűnik ki, hogy a felperes lánya 2021. július 2. után is folytatta volna a szóban forgó képzést vagy bármely más képzést, ami 2021 augusztusától igazolhatta volna a szóban forgó pénzbeli juttatásokra való jogosultságot.
- 88 E körülményekre tekintettel a felperes sejtette volna, hogy 2021 augusztusától már nem jogosult a szóban forgó pénzbeli juttatásokra.
- 89 Így, mivel e kifizetés szabálytalansága nyilvánvaló volt, a felperesnek tudnia kellett arról.
- 90 A fentiekre tekintettel a jelen jogalapot el kell utasítani, és a második megtámadott határozatot csak abban a részében kell megsemmisíteni, amely 2021 júliusa tekintetében vonatkozik a szóban forgó pénzbeli juttatásokra.

B. A kártérítési kérelmekről

- 91 A felperes lényegében azt állítja, hogy az első panaszának megszövegezése kapcsán felmerült ügyvédi költségeknek megfelelő, 2 441,84 euró összegű vagyoni kár érte őt amiatt, hogy a Bizottság megsértette a megfelelő ügyintézés, a jogbiztonság és az „előreláthatóság” elvét, mivel a megtámadott határozatok megegyeztek az első panasznak helyt adó határozatban megsemmisített határozatokkal.
- 92 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

- 93 Emlékeztetni kell arra, hogy a pert megelőző eljárás során felmerült ügyvédi költségek – kivételes körülményektől eltekintve – nem minősülhetnek megtéríthető vagyoni kárnak, mivel az ügyvéd igénybevétele a személyzeti szabályzat rendelkezései nem írják elő a pert megelőző szakaszban, és így az kizárólag az érintett tisztviselő személyes felelőssége körébe tartozik. Márpedig a jelen ügy iratanyagában semmi nem teszi lehetővé ilyen kivételes körülmények fennállásának megállapítását (lásd ebben az értelemben: 2022. február 23-i OA kontra EGSZB ítélet, T-671/20, nem tették közzé, EU:T:2022:82, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 94 Ezenkívül, mint az a fenti 71. pontban megállapításra került, az a tény, hogy az adminisztráció a meghallgatáshoz való jog megsértése miatti megsemmisítést követően az ügy érdemét illetően olyan megoldást alakít ki, amely azonos az előzővel, nem ellentétes sem a megfelelő ügyintézés elvével, sem pedig másfelől a jogbiztonság elvével és az „előreláthatóság elvével”, amelyekre vonatkozóan a felperes egyáltalán nem fejtett ki érveket, ezért pedig nem minősülhet az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítását lehetővé tévő jogellenességnek.
- 95 Következésképpen a felperesnek az állítólagos vagyoni kár megtérítése iránti kérelmét mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 96 A fentiek összességére tekintettel a megtámadott határozatokat a szóban forgó, 2021 júliusára vonatkozó pénzbeli juttatásokkal kapcsolatos részükben meg kell semmisíteni, ezt meghaladó részében pedig a keresetet el kell utasítani.

IV. A költségekről

- 97 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 98 Mivel a Bizottság a kérelmeinek alapvető része tekintetében pervesztes lett, a felperes ilyen irányú kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék az Európai Bizottság Személyi Juttatásokat Kezelő és Kifizető Hivatalának (PMO) 2022. május 11-i azon határozatát, amely 2021. július 1-jétől megszünteti VA azon jogát, hogy eltartott gyermek után járó támogatásban és iskoláztatási támogatásban, valamint az e támogatásokhoz kapcsolódó adólevonásban részesüljön, továbbá a PMO 2022. június 13-i azon határozatát, amely az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának 85. cikke alapján elrendeli e pénzbeli juttatások visszatérítését, megsemmisíti annyiban, amennyiben azok 2021 júliusára tekintetében vonatkoznak az említett juttatásokra.**
- 2) **A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) **A Bizottság a saját költségein felül köteles viselni a VA részéről felmerült költségeket is.**

Papasavvas

Svenningsen

Laitenberger

Martín y Pérez de Nanclares

Stancu

Kihirdetve Luxembourgban, a 2024. június 5-i nyilvános ülésen.

Aláírások